

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

159.

Notikumi tiktāl sablīvējušies, ka jūtīgu cilvēku organismi tiek satricināti. Nervu satricinājumi attiecināmi uz kosmiskām perturbācijām.

160.

Iedomāsimies cilvēku, kuru pārņēmusi doma, ka viņa acis redz katra savādāk. Protams, viņam būs taisnība, bet ar šo domu vien viņš sabeigs savu redzi. Refleksu koordinācija ir grūta, bet tikai tā nodrošina aparāta darbību. Acu atšķirība piešķir attēlam reljefumu. Tāpat arī divas dažādas patiesības veselā organismā var saaugt kopā. Cilvēks, pārņemts domām par atšķirīgām patiesībām, līdzinās cilvēkam, kurš iegrimis pārdomās par acu atšķirību, - viņš zaudē iztēles spilgtumu.

161.

Dibinot jaunas vienkopas, jāievēro kāda sevišķa apnicīga ļaužu atšķirība. Runāju par skaudību. No sacensības pamazām izperinās skaudības odze, tai pašā ligzdā mitinās meli un liekulība.

Odze ir maza auguma un viņas dzimšanai dažreiz nav iespējams pat izsekot, tāpēc, dibinot Vienkopas, vajag saredzēt starpību starp viņas locekļiem un parādīt, kāpēc Vienības locekļi nav atkārtojami un nav salīdzināmi, tāpat kā ķermeņa atsevišķi locekļi. Drīz pienāks laiks, kad Mana Mācība viegli vis nenonāks līdz vienībām dažādajās zemēs.

162.

Vēl daži padomi. Pasteigties un nokavēties ir vienlīdz nelabi, bet ja jāizvēlas, tad pasteigties tomēr ir labāk. Tāpat labāk ir izlaist, nekā pielikt klāt. Ja vienkopā iesniegta sūdzība, tad vienkopa pārvēršas par policijas pārvaldi.

163.

Un aizmirsīs atpūtu un sāks savā muļķībā murgot; maz iztēles spēju, maz saprašanas, maz zināšanas, maz mēra izjūtas, nav skaistuma, nav varoņdarba, nav vēlēšanās atteikties no ērtām parašām. Esiet gatavi redzēt arī kosmiskas figūras. Vajag prast vadīt, vajag, vajag, vajag. Ja Jūs zinātu, cik bieži Mums nākas slavēt smilšu kaudzes, nosaucot tās par pilīm. Protams, Mēs priecājamies, ja cēlājs kvēlo sajūsmā par uzslavu un ir gatavs celt jaunas kaudzes. Iegaumējiet to.

164.

Nenoslīkstiet daudzvārdībā. Daudzvārdībā zūd elastīgums un atjautība. Daudzvārdība rada skrūves vītņi, un nekas jauns nespēj iziet cauri šim stobram. Visas lodes tiek izlietas fabrikā, bet fabrikas ražojums nedod jaunu karogu. Ja vienkopā trūkst elastīguma un atjautības, tā pārvēršas ļoti garlaicīgā laika kavēklī. Kā pēc vienas skrūvas rast katram īpatnu lodi? Lūk atnācis bērns, lūk meitene, lūk kareivis, lūk sirmgalvis – nedrīkst dot visiem vienu padomu, citādi jūsu viesis aizbēgs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

Jūs, protams, sacīsiet: “Mēs ļoti labi zinām kā rīkoties”. Man nāksies atbildēt – jo sliktāk, ja zinādami nedarāt. Vajag daudz vīrišķības, lai uzklausītu jūsu trafaretās runas. Ir nepieciešams iemācīties runāt īsāk un saturīgāk, citādi vienkopu vajadzēs atcelt garlaicības dēļ. Garlaicība ir bīstams zvērs! Bet tikai elastīgums un atjautība saglabās brīvības koka svaigumu.

165.

Ja jūsu sarunu biedrs parāda stūrgalvību un pārmērīgu tumsonību, pajautājiet tam – vai viņš ir daudz un tālu ceļojis? Noteikti saņemsit atbildi, ka viņa ceļojums nav garāks par zvirbuļa lidojumu. Pie tam, nonācis jaunās vietās, tas nokļūst vecajos apstākļos – aiz valodas nezināšanas un neattīstības. Tāds cilvēks vienmēr strīdēsies, nemaz nekautrējoties savas nezināšanas. Tieši ceļojumu pārdzīvojumi dod labāko atslēgu kosmisko dzīvju apjēgšanai. Īstam ceļiniekam ir noteikts priekšstats par noiето ceļu un skaidrs vēlamais virziens. Viņš novērtēs bijušos gadījumus un paredzēs labākās iespējamības.

Ceļiniek, kādu tu iedomājies ceļu aiz zemes robežām? Tik daudz spēku izšķiests aizrobežīgās dzīves definēšanai. Cilvēkiem liekas, ka tie pēkšņi pazūd bezdibenī. Šādu mazdūšību rada neattīstīto vērīgums.

Pieredzes bagātais ceļiniek, tu zini, ka uz zemes izpausti visu iespējamību iedīgli. Tu pazīsti pagātnes nepilnību un saskatīsi nākotnes veidojumu dīgļus. Noietā ceļa nepilnība atgādina zemākās apziņas pasaulu rudimentāro dzīvi. Lēmuma uzdzirkstījumi savienojumos ievirzīs tevi, ceļiniek, ceļos, kas iepriekš nosprausti reālā pārzvaigžņu pasaulē. Tev nav vajadzīgas mistiskas zīmes, tu ej redzamu ceļu, un ikviena zālīte sniedz tev dabas spēku sarakstu. Rēgi rādās tiem, kas sēž aizkrāsne. Bet tev gaismu nesīs matērijas viļņi. Aizlieguma zīmogs tiem, kas sēž vīstū kūtī. Bet tev – reāli staru veidojumi. Viņiem maģiski brīnumi, bet tev – matērijas tīro slāņu jaunrade.

Ceļiniek, esmu priecīgs tevi sastapt, priecīgs redzēt, cik noteikti tu ej. Ceļiniek, tu zini, ko meklē; tev var palīdzēt!

166.

Divkaujas ir neprāts. Nav gadījumu, kur kautiņš būtu spējis izšķirt strīdu. Jo augstāks objekts, jo vairāk nevietā kautiņš. Ir iespējams iedomāties ienaidnieka iznīcināšanas vajadzību, bet tāda iznīcināšana nav apvairojuma sekas. Apzinīgu cīnītāju nav iespējams apvainot.

167.

Analīzes trūkums var aizvainot vispacietīgāko vadītāju. Daudzi pat nespēj nosacīt iemītnieka nodarbošanās veidu pēc viņa dzīvokļa īpatnības. Apbrīnojama nevērības pakāpe. Cilvēki nespēj ievērot pat tādus priekšmetus, kas apdraud viņu pakaušus. Nespēj uzskaitīt pat desmit priekšmetus savā apkārtnē. Nespēj uzrādīt visvienkāršākos iekārtas apstākļus. Tiem viss nekas, nekur un nekā. Tā nav visbezzūpības pakāpe, bet tumsonības trulums. Izvairieties no tādiem divkājainiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

168.

Apmeklējot jūsu zemes, Es novēroju, ka tur ļoti bīstas vārda – kontrole, kamēr pie Mums tieši šis jēdziens viegli ietverts. Roka, kas zina savu lietu, nebaidās dalīties ar savu draugu. Tālab, vajadzīga labvēlība un zināšana, tad viegli iespējams domāt, ka psihomehānika var paveikt jebkuras slepenas norises kontroli. Jau iespējams redzēt cauri sienām, jau iespējams fiksēt visas skaņas un domas.

Neapšaubāmība iedveš spēku. Neapšaubāmība nenobīsies. Zināšana izbeidz bailes.